

han selv høster Udbyttet af sit Arbejde. Det maa vi ikke glemme, naar vi tale om Mangelen paa Arbejdskraft. Der er maaske Mangel paa Arbejdskraft til Herregaarde og maaske ogsaa til mindre Gaarde, fordi det er vanskeligt at lede Arbejdskraften derhen, fordi den ikke vil. Men der er ikke Mangel paa Arbejdskraft til at dyrke Danmarks Jord, naar man vælger den rigtige Vej til at sætte Jorden og Arbejderne i Forbindelse med hinanden.

Jeg sagde før, at disse Spørgsmaal vilde møde os, om dette eller hint er det vigtigste. Jeg er ikke i Tvivl om, at det sidste er det vigtigste. Det er det vigtigste, at Folk faa denne Adgang til Jord, og saa maa gamle Brugs- og Besiddelsesformer, gamle Privilegier og gamle Fordomme falde. Jeg maa dertil føje, at vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, det ønsker jeg at fremhæve. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) bebrejdede forleden Dag det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at han ikke tog Konsekvenserne af sit Standpunkt, at han i en Bunke af sine Præmisses var yderst radikal, men moderat og yderst konservativ i sine Konklusioner. Det var ganske sikkert en rammende Indvending mod det ærede Medlem som Politiker. Det er just dette, der gør det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds til en underholdende politisk Kausør, men som forhindrer ham i virkelig at blive en Politiker, der handler. Jeg vil have Lov til at sige for mit Vedkommende, at jeg er klar over, at Konsekvenserne skulle tages, og jeg er ikke i Tvivl om, at jeg selv vil tage dem. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at det Parti, jeg tilhører, vil tage Konsekvenserne af det Grundsynspunkt, Partiet vedkender sig. Jeg haaber ikke, at man skal kunne gøre os fra vor Side bange for nogen som helst „Isme“ af nogen som helst Art, enten det er Georgeisme eller Socialisme. I sin lille ypperlige Bog om offentlig Fæste fra 1894 skriver afdøde Vilhelm Lassen paa en af Bogens sidste Sider nogle Bemærkninger om, at her med disse Forslag nærmer han sig Georgeismen eller Socialismen, hvad man nu vil, han erklærer udtrykkelig, at det forskrækker ham ikke. Jeg tror heller ikke, at det forskrækker os, og naar jeg for mit Vedkommende ikke er i Tvivl, vil jeg have Lov til at tilføje, at Folket er heller ikke i Tvivl. Folket er absolut ikke i Tvivl, og hvis denne Rigsdag skulde være i Tvivl, og hvis Tvivlen skulde lamme Rigsdagen, saa den intet handlede i denne

Sag, som Folket er tjent med, saa er det min Overbevisning, at saa varer det ikke saa forfærdelig længe, før Folket skaber sig en anden Rigsdag. Det arbejdende Folk er nemlig ved at blive utaalmodigt, det er slet ikke underligt, at Folket er blevet det. Det arbejdende Folk har i de 7 Aar, der ere gaaede siden Systemskiftet, faaet en Reform af de direkte Skatter, som i sine Virkninger meget hyppigt betød Lettelse for dem, der havde Raad til at betale, og lidt større Byrder for dem, der havde mindst. Det er ikke navnlig de i Indkomst lavest stillede, jeg her tænker paa, men det er netop store Dele af den arbejdende Middelstand, som ellers er Flertallet i denne Sal saa kær, det er netop ned over den, at der til Gængæld for de Lettelser, som ere givne paa den øverste Ende, er blevet drysset Byrder med jævn og rund Haand. Desuden har man gennem den Lettelse, man har givet det store Hartkorn, i høj Grad virket til at forhøje Jordpriserne og dermed Vanskelighederne for det arbejdende Folk til at komme og arbejde paa Jorden. Fremdeles har man givet Folket en Skinreform af en Toldlov, og man har givet det en Valgreform, i hvilken den privilegerede Valgret i vort kommunale Liv er bleven kapitelfæstet og stedfæstet saa fast, at det jo ganske sikkert bliver vanskeligt for os at faa den ryddet ud igen. Tænk paa, at samtidig har økonomisk Svindel af vidt forskellig Art hindret det arbejdende Folk i dets rolige Arbejde. Den økonomiske Svindel har med Vilkaarlighed kastet Folket ud af dets Arbejde, forstyrret dets Vilkaar og bragt det ud i Anarki. En stor Svindler har i et af de højeste Embeder i Landet, dækket i sin politiske Svindel af det regerende Flertals Parti, haft Lejlighed til at fortsætte sine Transaktioner overfor det arbejdende Folk her paa Sjælland paa en saadan Maade, at det koster dem 20 Mill. Kr. Naar nu de Saar, som Svindleren har slaaet, skulle læges, saa finder man altid Vej til det arbejdende Folk, saa kommer man til den Statskasse, som de ere med til at fylde Penge i, navnlig gennem den urimelige Toldlov, saa kommer man og forlanger, at de skulle være med til at betale, og i samme Øjeblik truer man dem med nye og store militære Byrder, med stærk Forøgelse af den personlige Værnepligts Byrde — jeg siger, det er sandelig ikke underligt, om det arbejdende Folk er ved at tabe Taalmodigheden. Jeg hilser med Glæde de stærke Kræfter, som ude i vort Folk, i By og paa Land, ere i Be-